

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 15 marca 1989 r.

Nr 15

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 80 — z dnia 14 marca 1989 r. w sprawie odprzedaży części wpływów w walutach obcych, uzyskiwanych przez podmioty gospodarcze z prowadzonej przez nie działalności gospodarczej 273
- 81 — z dnia 14 marca 1989 r. w sprawie zgłaszania mienia osób krajowych znajdującego się za granicą oraz mienia osób zagranicznych znajdującego się w kraju 279

ROZPORZĄDZENIA:

- 82 — Ministra Finansów z dnia 14 marca 1989 r. w sprawie wymiany walut obcych przez osoby zagraniczne fizyczne nie będące obywatelami polskimi oraz zapłaty przez osoby zagraniczne należności walutą polską udokumentowanego pochodzenia 279
- 83 — Ministra Finansów z dnia 14 marca 1989 r. w sprawie zasad i trybu granicznej i pocztowej kontroli dewizowej 283

80

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 marca 1989 r.

w sprawie odprzedaży części wpływów w walutach obcych, uzyskiwanych przez podmioty gospodarcze z prowadzonej przez nie działalności gospodarczej.

Na podstawie art. 6 ust. 2 i art. 16 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość odprzedaży bankom dewizowym części wpływów w walutach obcych uzyskiwanych z prowadzonej przez podmioty gospodarcze działalności gospodarczej ustala się według stawek określonych w tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia.

§ 2. 1. Za podstawę obliczenia wysokości odprzedaży, o której mowa w § 1, przyjmuje się:

- 1) wpływy z eksportu towarów, pomniejszone o wydatki w walutach obcych, poniesione na sfinansowanie kosztów transportu, spedycji, ubezpieczeń i należności agentów zagranicznych,
- 2) pełną należność podmiotu gospodarczego z tytułu wykonania kontraktu dotyczącego eksportu usług,
- 3) nadwyżkę wpływów z transakcji reeksportowych, giełdowych i innych transakcji handlu zagranicznego o charakterze koniunkturalnym nad wydatkami w walutach obcych,
- 4) całkowite wpływy z innych tytułów.

2. W razie zaciągnięcia kredytu w walutach obcych w bankach dewizowych na finansowanie bieżącej działalności eksportowej, podstawę określoną w ust. 1 pomniejsza się o spłatę kapitału i innych zobowiązań z tytułu tego kredytu.

§ 3. W okresie spłaty kredytów w walutach obcych, zaciągniętych na finansowanie przedsięwzięć proeksportowych określonych w przepisach wydanych na podsta-

wie art. 16 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 12), zwalnia się z obowiązku odprzedaży wpływy w walutach obcych uzyskane z tytułu przyrostu eksportu towarów i usług, osiągniętego w wyniku realizacji tych przedsięwzięć.

§ 4. Nie podlegają odprzedaży waluty obce:

- 1) nabyte na przetargach na waluty obce za walutę polską oraz nabyte w innym trybie w kraju od osób krajowych i zagranicznych za tę walutę,
- 2) uzyskane z tytułu zaciągnięcia kredytu,
- 3) uzyskane z tytułu eksportu towarów i usług, rozliczanego w walutach narodowych krajów Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej, oraz w rublach transferowych, jeżeli eksport ten nie jest objęty umowami rządowymi,
- 4) uzyskane w transakcjach wiążących eksport z importem, realizowanych na warunkach określonych przez Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

§ 5. 1. Odprzedaży, o której mowa w § 1, należy dokonać w terminie 14 dni od daty otrzymania przez podmiot gospodarczy zawiadomienia o wpływie waluty obcej.

2. W przypadku eksportu usług terminy odprzedaży są określane w umowach zawieranych między bankami dewizowymi i podmiotami gospodarczymi, z tym że nie powinny one przekraczać 30 dni od daty wystawienia faktury końcowej.

3. Podmiot gospodarczy, na którego imię nastąpił wpływ waluty obcej, ustala wysokość kwoty podlegającej odprzedaży, o której mowa w § 1, oraz zleca bankowi dewizowemu realizację obowiązku odprzedaży tej kwoty.

4. Zaliczki w walutach obcych uzyskane na poczet należności z tytułu kontraktów eksportowych w części podlegającej odprzedaży powinny być odprzedawane najpóźniej w terminie dostawy towaru lub realizacji usług albo rozliczenia ostatniej raty wpływów z tytułu wykonania tych kontraktów.

§ 6. Banki dewizowe niezwłocznie przekazują Bankowi Handlowemu w Warszawie S.A., w trybie rozliczeń międzybankowych, wpływy w walutach obcych pochodzące z odprzedaży.

§ 7. 1. Przepisy § 1—6 rozciąga się w 1989 r. na

wpływy w jednostkach rozrachunkowych stosowanych w handlu zagranicznym uzyskiwane przez podmioty gospodarcze.

2. Wpływy w rublach transferowych uzyskane z tytułu eksportu objętego umowami rządowymi podlegają odprzedaży w całości.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Patorski

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 marca 1989 r. (poz. 80)

TABELA STAWEK ODPRZEDAŻY WPLYWÓW W WALUTACH OBCYCH

A. WPLYWY Z TYTUŁU EKSPORTU

a) Wpływy z tytułu eksportu towarów

Lp.	Symbol Nomenklatury towarowej handlu zagranicznego (NTHZ)	Nazwa towarów
1	2	3
I. Grupa towarów, za których eksport obowiązuje odprzedaż od wpływów dewiz w wysokości 50%		
1	0676	Wyroby jubilerskie
2	0716—0718	Silniki odrzutowe i reaktory jądrowe
3	0911—0929	Urządzenia do automatyki i systemów komputerowych
4	0941—0942	Aparatura elektryczna i elektroniczna pomiarowa
5	0947	Aparatura pomiarowa specjalizowana
6	0951—0969	Aparatura pomiarowa naukowo-badawcza
7	0971—0974	Narzędzia i przyrządy medyczne
8	0975	Sprzęt elektromedyczny
9	0976—0979	Pozostały sprzęt i aparatura medyczna
10	1021—1023	Samochody osobowe i autobusy
11	1061—1069	Środki transportu lotniczego
12	1151—1153	Wyroby przemysłu elektronicznego i teletechnicznego
13	1155—1159	Lampy elektronowe i elementy półprzewodnikowe
14	1341—1349	Wyroby farmaceutyczne
15	1525	Szkoło optyczne
16	1532	Szkoło kryształowe
17	1631	Fajans artystyczny
18	1635	Galanteria jubilerska szklana
19	1821—1829	Wyroby papiernicze
20	2711—2719	Wyroby poligraficzne
21	2811—2817	Instrumenty muzyczne i wyroby przemysłu filmowego
22	288172	Wyroby z bursztynu
23	2883—2884	Przybory piśmienne i pomoce naukowe
24	9941—9952	Dziela sztuki i przedmioty kolekcjonerskie
25	—	Towary niekatalogowe
II. Grupa towarów, za których eksport obowiązuje odprzedaż od wpływów dewiz w wysokości 60%		
1	0672—0673	Kuchnie i zmechanizowany sprzęt gospodarstwa domowego
2	0675	Sprzęt sportowy i turystyczny
3	0679	Zespoły i części sprzętu gospodarstwa domowego
4	0712—0713	Zespoły prądotwórcze i turbiny
5	0715	Silniki spalinowe tłokowe
6	0721—0739	Maszyny i urządzenia górnicze, hutnicze i odlewnicze
7	0741—0749	Obrabiarki i maszyny do obróbki metali
8	0751—0759	Aparaty i urządzenia do procesów chemicznych
9	0771—0789	Maszyny i urządzenia dla przemysłu lekkiego
10	0791—0799	Maszyny i urządzenia dla pozostałych gałęzi przemysłu
11	0811	Maszyny i urządzenia do robót budowlanych ziemnych
12	0812—0819	Maszyny i urządzenia budowlane pozostałe
13	0824—0827	Maszyny rolnicze

1	2	3
14	0841—0879	Maszyny i urządzenia dla handlu i innych działów gospodarki narodowej (z wyłączeniem palet ładunkowych — 084522)
15	0931—0939	Maszyny i urządzenia do prac biurowych
16	0943—0944	Liczniki, przepływomierze, gazomierze
17	0945—0946	Aparatura do pomiarów i zegary wewnętrzne
18	0948—0949	Urządzenia laboratoryjne
19	1011—1012	Lokomotywy i zespoły elektryczno-spalinowe
20	1013	Wagony pasażerskie
21	1015—1017	Tabor techniczny i szynowy
22	1024—1025	Samochody ciężarowe i ciągniki drogowe
23	102695	Przyczepy kempingowe
24	1029	Zespoły napędowe
25	1031—1039	Ciągniki, zespoły i części
26	1041—1049	Motocykle i rowery
27	1051—1059	Środki transportu wodnego
28	1111—1119	Maszyny i urządzenia elektroenergetyczne
29	1154	Źródła światła elektrycznego
30	1324	Wyroby kosmetyczne i perfumeryjne
31	1521—1539	Szko techniczne i gospodarcze (bez 1525, 1532)
32	1611—1619	Wyroby porcelanowe i porcelitowe
33	1741—1743	Meble
34	1772	Narty drewniane
35	1814	Papier
36	1951—1956	Wyroby przemysłu tkanin dekoracyjnych
37	2012—2019	Wyroby dziewiarskie i pończosznice
38	2027	Nakrycia głowy z filcu
39	2112—2119	Odzież i bielizna osobista z tkanin
40	2181—2182	Bielizna domowa
41	2183	Artykuły sportowe i turystyczne
42	2221—2229	Obuwie, z wyjątkiem gumowego
43	2231—2239	Wyroby futrzarskie i odzież skórzana
44	2271—2277	Wyroby skórzane pozostałe
45	2824	Zabawki i gry towarzyskie z drewna
46	2826	Zabawki z tkanin i dzianiny
47	2831—2838	Artykuły politechniczne
48	2882	Wyroby rękodzieła ludowego i artystycznego
49	2885	Wyroby rehabilitacyjne
50	4212412	Konie sportowe

III. Grupa towarów, za których eksport obowiązuje odprzedaż od wpływów dewiz w wysokości 70%

1	0631—0639	Łożyska
2	0641—0642	Narzędzia i przyrządy
3	0646	Narzędzia pozostałe
4	0652—0659	Wyroby metalowe przemysłowe
5	0671	Artykuły metalowe gospodarstwa domowego
6	0674	Skarbcie metalowe
7	0711	Kotły
8	0719	Zespoły i części urządzeń energetycznych
9	0761—0769	Maszyny i urządzenia do przerobu minerałów
10	0821—0823	Narzędzia do uprawy gleby
11	0829	Części do maszyn rolniczych, leśnych
12	1014	Wagony towarowe
13	1019	Zespoły i części taboru kolejowego
14	1026—1027	Przyczepy i naczepy (z wyłączeniem przyczep kempingowych — 102695)
15	1131—1139	Wyroby elektrotechniczne
16	1219	Produkty uzdrowisk (bez napojów mineralnych)
17	1241—1249	Produkty organiczne
18	1261—1289	Tworzywa sztuczne, włókna i środki chemiczne
19	1311—1338	Farby, lakiery, środki chemiczne i pochodne (bez 1324)
20	1351—1359	Produkty zielarskie
21	1361—1379	Wyroby z tworzyw sztucznych i wyroby gumowe
22	1461—1484	Materiały izolacyjne i wyroby ogniotrwałe
23	1511—1519	Szko budowlane
24	1541—1549	Opakowania szklane
25	1621—1626	Wyroby kamionkowe
26	1632—1634	Wyroby sanitarne ceramiczne
27	1639	Wyroby z ceramiki szlachetnej, pozostałe

1	2	3
28	1744—1749	Wyroby stolarskie
29	1761	Zapałki
30	1774	Galanteria drzewna
31	1811—1813	Celuloza
32	1815	Tektura
33	1917	Tkaniny bawełniane wykończeniowe
34	1927	Tkaniny wełniane wykończeniowe
35	1936	Tkaniny lniane wykończeniowe
36	1946	Tkaniny jedwabne wykończeniowe
37	1961—1969	Wyroby pasmanteryjne
38	2031—2038	Dzianiny
39	2184—2187	Odzież ochronna i robocza
40	2316—2317	Przetwory mięsne
41	2332	Przetwory z drobiu
42	2342—2344	Ryby świeże, solone i mrożone (bez morskich)
43	2345—2347	Przetwory rybne (bez morskich)
44	2351—2358	Produkty mleczarskie
45	2413—2414	Płatki i makaron
46	2421—2422	Pieczyno i produkty piekarnicze
47	2443	Wyroby spirytusowe
48	2453	Płatki ziemniaczane spożywcze
49	2462—2465	Przetwory owocowe, warzywne i z grzybów
50	2471—2473	Wina i miody pitne
51	2481—2482	Słód, chmiel i ich ekstrakty
52	2483	Piwo
53	2511—2519	Wyroby cukiernicze trwałe
54	2521—2529	Wyroby przemysłu koncentratów spożywczych
55	2531—2532	Wody mineralne i napoje bezalkoholowe
56	2552	Wyroby tytoniowe
57	2821—2829	Zabawki i gry towarzyskie
58	2841—2849	Materiały i narzędzia ściernicze
59	2886	Wyroby szczotkarskie
60	4261—4271	Ryby słodkowodne hodowlane, raki, żaby itp.

IV. Grupa towarów, za których eksport obowiązuje odprzedaż od wpływów dewiz w wysokości 80%

1	0111—0232	Węgiel i paliwa
2	0241—0246	Produkty naftowe i syntezy paliw płynnych
3	0311—0321	Energia elektryczna i ciepła
4	0451—0491	Wyroby hutnicze żelaza
5	0542—0589	Wyroby hutnicze metali nieżelaznych
6	0611—0629	Wyroby odlewnicze i konstrukcje metalowe
7	0643—0644	Narzędzia gospodarcze
8	0651	Wyroby z drutu
9	1071—1079	Kontenery
10	1121	Przewody gołe
11	1122—1129	Kable i przewody
12	1221—1223	Produkty nieorganiczne
13	1231—1232	Nawozy sztuczne
14	1413	Elementy, materiały budowlane kamienne
15	1421—1457	Cement, klinkier i materiały budowlane
16	1713—1718	Półfabrykaty tarte, z wyjątkiem palet
17	1721—1734	Płytki, sklejki, okleiny itp.
18	1771	Narzędzia gospodarcze drewniane
19	1775	Wełna drzewna
20	1776	Wyroby z trzciny
21	1777	Galanteria plecionkarska
22	1916—1919	Tkaniny i nici bawełniane (bez 1917)
23	1926—1929	Tkaniny i włóczka wełniana (bez 1927)
24	1935—1939	Tkaniny i nici lniane (bez 1936)
25	1945—1949	Tkaniny i nici jedwabne (bez 19467)
26	2021—2026	Tkaniny techniczne, sznurki, wyroby opatrunkowe
27	2061—2079	Wyroby włókiennicze nietkane i pozostałe
28	2211—2216	Skóry
29	2312—2315	Mięso i podroby
30	2331	Drób bity
31	2333—2339	Jaja kurze, podroby i pierze

1	2	3
32	2349	Surowce paszowe z ryb
33	2359	Kazeina
34	2411—2412	Mąka i kasza
35	2418—2419	Przetwory i produkty młynarskie
36	2431	Cukier
37	2441—2442	Spirytus
38	2444—2445	Spirytus skażony i drożdże
39	2449	Pozostałe produkty przemysłu spirytusowego
40	2451—2452	Mączka i syropy ziemniaczane
41	2459	Przetwory ziemniaczane i skrobiowe
42	2461	Półprzetwory owocowe
43	2466—2469	Związki żelujące, produkty uboczne
44	2474	Półprzetwory i osady winiarskie
45	2491—2492	Tłuszcze roślinne jadalne i techniczne
46	2541—2549	Pozostałe wyroby przemysłu spożywczego
47	2551	Tytoń
48	2611—2629	Mieszanki paszowe i produkty utylizacji zwierzęcej
49	2881	Galanteria osobno nie wymieniona (bez 288172 — wyroby z bursztynu)
50	2889	Wyroby przemysłowe osobno nie wymienione
51	4081—4085	Materiał siewny, również z pozycji 401113, 401123, 401133, 401143, 401153, 401163, 401173, 401191, 401213, 401223, 401233, 401293, 401412, 401423, 401433, 401443, 401453, 401493, 401513, 401523, 401533, 401543, 401553, 401563, 401593, 40212, 40312
52	4111—4133	Warzywa, rośliny i owoce
53	4181—4183	Materiał reprodukcyjny dla ogrodnictwa
54	4251	Produkty zwierzęce
55	4331—4341	Materiał do zalesień i zadrzewień
56	4381—4385	Produkty gospodarki łowieckiej
57	9991	Przedmioty gdzie indziej nie sklasyfikowane

V. Grupa towarów, za których eksport obowiązuje odprzedaż od wpływów dewiz w wysokości 90%

1	0281—0289	Torf i pozostałe paliwa
2	0411—0447	Surowce hutnicze i stal surowa
3	0511—0541	Surowce hutnicze metali nieżelaznych i metale
4	0845-22	Palety ładunkowe
5	1211—1218	Kopaliny chemiczne
6	1381—1384	Surowce wtórne i odpadowe
7	1411—1419	Surowce przemysłu mineralnego (bez 1413)
8	1581	Stłuczka szklana
9	1681	Stłuczka porcelanowa
10	1711—1712	Tarcica
11	1751—1759	Opakowania drewniane
12	1779	Zrębki z drewna
13	1781	Odpady drzewne
14	1881	Makulatura i odpady
15	1912—1915	Przędza bawełniana
16	1921—1925	Wełna i przędza wełniana
17	1931—1934	Włókna, przędza lniana i konopna
18	1943	Przędza z jedwabiu naturalnego
19	2028—2029	Filce tkane
20	2081—2083	Surowce wtórne dla przemysłu włókienniczego
21	2217	Produkty uboczne garbarskie
22	2281—2283	Surowce odpadowe przemysłu skórzanego
23	2321—2322	Skóry surowe i surowce zwierzęce
24	2439	Melasa
25	2489	Produkty uboczne browarniane
26	2499	Produkty uboczne nasion oleistych
27	2553	Odpady tytoniowe
28	2631—2632	Odpady utylizacyjne
29	2851—2853	Woda
30	4011—4079	Zboża, ziemiaki, produkty roślinne i upraw polowych bez materiału siewnego z pozycji 401113, 401123, 401133, 401143, 401153, 401163, 401173, 401191, 401213, 401223, 401233, 401293, 401412, 401423, 401433, 401443, 401453, 401493, 401513, 401523, 401533, 401543, 401553, 401563, 401593, 40212, 40312
31	4211—4219	Zwierzęta, ptactwo i owady (z wyłączeniem koni sportowych — 4212412)
32	4253	Skóry surowe
33	4311—4321	Drewno i produkty uboczne drzewne
34	4361—4369	Produkty uboczne leśnictwa

b) Wpływy z tytułu eksportu usług

Lp.	Nazwa usług	% stawka obowiązkowej odprzedaży
1	Tranzyt energii elektrycznej	60%
2	Osiągnięcia naukowe i techniczne	50%
3	Szkolenie i kształcenie kadr przez szkoły wyższe	50%
4	Usługi poligraficzne	50%
5	Usługi reklamowe	50%
6	Usługi transportu morskiego:	
	1) żegluga liniowa	30%
	2) żegluga trampowa	50%
	3) żegluga promowa	50%
7	Usługi holownicze, ratownicze i podwodne	20%
8	Usługi transportu kolejowego	5%
9	Usługi transportu śródlądowego	30%
10	Usługi transportu samochodowego	50%
11	Usługi transportu lotniczego	0%
12	Usługi pocztowo-telekomunikacyjne	50%
13	Inne usługi transportowe, nie wymienione pod lp. 6—12, oraz usługi spedycyjne, ubezpieczeniowe	50%
14	Remonty i przerób uszlachetniający	stawka jak za eksport towarów
15	Usługi rybackie:	
	1) połowowe dalekomorskie	10%
	2) połowowe bałtyckie	60%
16	Usługi budowlane, montażowe i inne (NTHZ III 441 — III 449) oraz techniczne (NTHZ II 221 — II 239):	
	1) w ramach kontraktów realizowanych za granicą	20%
	2) w ramach kontraktów realizowanych w kraju	50%
17	Usługi przedstawicielskie i agencyjne, wykonywane na rzecz kontrahentów zagranicznych	90%
18	Usługi turystyczne	50%
19	Pozostałe usługi, nie wymienione pod lp. 1—18	80%

% stawka obowiązkowej odprzedaży

c) Wpływy z tytułu transakcji reeksportowych, giełdowych i innych specyficznych transakcji handlu zagranicznego o charakterze koniunkturalnym

50%

d) Pozostałe wpływy przekazane z zagranicy z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej

20%

B. WPŁYWY ZE SPRZEDAŻY TOWARÓW W EKSPORCIE WEWNĘTRZNYM**a) Wpływy ze sprzedaży towarów krajowych:**

- 1) wyroby alkoholowe
- 2) samochody

95%
stawka jak dla wpływów z eksportu

b) Wpływy ze sprzedaży samochodów zakupionych w I obszarze płatniczym

95%

c) Wpływy ze sprzedaży towarów importowanych za waluty wymiennalne z wyjątkiem:

25%

- 1) silników wysokoprężnych, przyczep samochodowych (w tym kempingowych), pojazdów jednośladowych
- 2) maszyn i narzędzi rolniczych oraz części zamiennych do nich
- 3) maszyn i urządzeń poligraficznych oraz części zamiennych do nich
- 4) instrumentów muzycznych, akcesoriów i sprzętu nagłośniającego
- 5) nasion, sadzonek, cebulek, materiału siewnego
- 6) aparatury, sprzętu i materiałów stomatologicznych
- 7) aparatury, sprzętu medycznego, wyrobów sanitarnych, leków
- 8) sprzedaży hurtowej:

20%

20%

20%

20%

20%

20%

20%

20%

20%

- materiałów tekstylnych, pasmanterii i włóczki, jeżeli kwota jednorazowego zakupu wynosi co najmniej 700 USD
- części zamiennych do samochodów i motocykli, smarów, olejów itp. akcesoriów, jeżeli kwota jednorazowego zakupu wynosi co najmniej 3000 USD

20%

9) samochodów osobowych, dostawczych, ciężarowych — nowych i używanych, nowszych niż 5-letnie

10%

10) samochodów osobowych, dostawczych, ciężarowych — używanych, 5-letnich i starszych

15%

d) Wpływy ze sprzedaży mieszkań, domów, lokali i innych obiektów budowlanych:

- 1) wybudowanych przez firmy krajowe
- 2) wybudowanych przez firmy zagraniczne

50%

25%

81

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 marca 1989 r.

w sprawie zgłaszania mienia osób krajowych znajdującego się za granicą oraz mienia osób zagranicznych znajdującego się w kraju.

Na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby krajowe, z wyjątkiem cudzoziemców, są obowiązane zgłosić Narodowemu Bankowi Polskiemu następujące rodzaje ich mienia, znajdującego się za granicą, a także jego utratę:

- 1) udziały w spółkach i przedsiębiorstwach,
 - 2) nieruchomości,
 - 3) waluty obce, jeżeli ich równowartość przekracza kwotę 1 000 000 zł, z wyjątkiem:
 - a) walut obcych nie podlegających sprowadzeniu do kraju na podstawie zezwolenia dewizowego,
 - b) walut obcych będących w dyspozycji przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i innych przedstawicielstw korzystających z immunitetu i przywilejów dyplomatycznych lub konsularnych albo stanowiących przedmiot statutowej działalności polskiego banku dewizowego,
 - 4) akcje, obligacje, listy zastawne emitowane lub wystawiane w walucie obcej, jeżeli ich równowartość przekracza łącznie 1 000 000 zł,
 - 5) złoto i platynę w postaci stanowiącej wartość dewizową, jeżeli łączna masa czystego kruszcu każdego z tych metali przekracza 250 g; obowiązek zgłaszania nie dotyczy kruszców stanowiących przedmiot statutowej działalności polskiego banku dewizowego.
2. Wartość mienia oblicza się w złotych, według

kursu walut obcych, ustalonego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, przyjmując za podstawę obliczenia wartość nominalną mienia, a w razie jej braku lub niemożności ustalenia — jego wartość szacunkową, określoną z uwzględnieniem aktualnych cen w miejscu, w którym znajduje się mienie.

§ 2. Osoby zagraniczne, z zastrzeżeniami wyłączenia, o którym mowa w art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33), są obowiązane zgłosić Narodowemu Bankowi Polskiemu ich mienie, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2, znajdujące się w kraju, a także jego utratę.

§ 3. 1. Zgłoszenie mienia powinno być dokonane w terminie 30 dni od daty nabycia własności lub uzyskania wiadomości o jej nabyciu.

2. Zgłoszenie utraty mienia powinno być dokonane w terminie 30 dni od jego utraty lub uzyskania wiadomości o jego utracie.

§ 4. Zgłoszenia mienia, a także jego utraty, należy dokonać w Narodowym Banku Polskim na formularzu ustalonym przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, obejmującym w szczególności następujące dane dotyczące tego mienia: kraj i miejsce, w którym znajduje się mienie, rodzaj mienia i jego wartość, ustanowione obciążenia, a w razie utraty mienia — sposób i termin utraty.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Patorski

82

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 marca 1989 r.

w sprawie wymiany walut obcych przez osoby zagraniczne fizyczne nie będące obywatelami polskimi oraz zapłaty przez osoby zagraniczne należności walutą polską udokumentowanego pochodzenia.

Na podstawie art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby zagraniczne fizyczne nie będące obywatelami polskimi są obowiązane dokonywać w banku dewizowym lub kasie walutowej, prowadzonej na podstawie zezwolenia dewizowego, wymiany walut obcych po kursie walut obcych w złotych, ustalonym przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, w celu pokrycia kosztów pobytu w kraju.

2. Wykonanie obowiązku wymiany waluty obcej, o którym mowa w ust. 1, może być również dokonane za pośrednictwem krajowego podmiotu gospodarczego świadczącego usługi turystyczne, lecznicze lub uzdrowiskowe. W tym przypadku podmiot ten obowiązany jest do oddania bankowi dewizowemu kwoty wymiany.

3. Pokrycie kosztów pobytu osoby zagranicznej może nastąpić również w drodze podjęcia odpowiedniej kwoty z posiadanego w banku dewizowym rachunku, na który przyjmowana jest waluta polska pochodząca:

- 1) ze sprzedaży nieruchomości, praw ustanowionych na nieruchomości, spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego oraz wynikających z przydziału spółdzielni mieszkaniowych: prawa do domu jednorodzinnego lub prawa do lokalu w małym domu mieszkalnym, jak również z wywłaszczenia nieruchomości,
- 2) z realizacji spadku, zapisu lub dyspozycji na wypadek śmierci
— do wysokości nie wyższej niż wartość sprzedawanych rzeczy lub praw, ustalonej według cen rynkowych przez rzeczoznawcę uznanego przez bank, oraz
- 3) z wymiany walut obcych w bankach dewizowych lub w kasach walutowych po kursie walut obcych w złotych, ustalonym przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego,
- 4) z realizacji praw autorskich oraz praw do projektów wynalazczych,
- 5) z alimentów zasądzonych prawomocnym wyrokiem sądu polskiego.

4. Dienne stawki wymiany walut obcych na pokrycie kosztów pobytu określone są w załączniku do rozporządzenia.

5. Liczbę dni pobytu osoby zagranicznej w kraju ustala się, licząc od dnia wjazdu do dnia poprzedzającego dzień wyjazdu włącznie.

§ 2. W razie skrócenia pobytu osoby zagranicznej, waluta polska pochodząca z tytułu, o którym mowa w § 1 ust. 1 i 2, może być wymieniona na walutę obcą w części odpowiadającej okresowi skrócenia pobytu; wysokość kwoty podlegającej takiej wymianie oblicza się według dziennych stawek wymiany i kursu, po jakim nastąpiła wymiana na walutę polską.

§ 3. 1. Od obowiązku wymiany waluty obcej w celu pokrycia kosztów pobytu w kraju są zwolnione osoby zagraniczne:

- 1) posiadające paszporty i wizy dyplomatyczne oraz paszporty służbowe z tytułu zatrudnienia w obcych przedstawicielstwach dyplomatycznych lub urzędach konsularnych i członkowie ich najbliższej rodziny oraz ich służba domowa,
- 2) odwiedzające pracowników obcych przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz innych przedstawicielstw zagranicznych korzystających z immunitetów i przywilejów dyplomatycznych lub konsularnych po okazaniu zaproszenia potwierdzonego przez to przedstawicielstwo lub urząd konsularny,
- 3) mające szczególnie zasługi dla rozwoju współpracy z Polską Rzeczpospolitą Ludową,
- 4) przedstawiciele organizacji międzynarodowych, przybywający w związku z wykonaniem umów zawartych między Polską Rzeczpospolitą Ludową a tymi organizacjami,
- 5) zaproszone przez naczelną i centralne organy państwowe, banki dewizowe oraz naczelną i centralne organy organizacji politycznych i społecznych, których koszty pobytu w kraju pokrywa zapraszający,
- 6) przybywające w wykonaniu umów i porozumień międzynarodowych, porozumień o współpracy z zagranicznymi szkołami wyższymi i na zaproszenie rektorów szkół wyższych, w związku z ich zatrudnieniem w szkołach wyższych,
- 7) odbywający studia wyższe (a także stażyści i praktykanci w szkołach wyższych), studia doktoranckie i studia podyplomowe, staże naukowe i artystyczne oraz inne staże i kursy podnoszące kwalifikacje zawodowe oraz pobierający naukę w szkołach średnich,
- 8) członkowie najbliższej rodziny studentów i doktorantów szkół wyższych, których koszty nauki i pobytu w kraju są ponoszone przez osoby zagraniczne w walucie obcej,
- 9) przybywające w związku z realizacją międzynarodowych umów o współpracy kulturalnej, naukowej i technicznej z zagranicą oraz przybywające na podstawie umów zawartych przez szkoły wyższe i jednostki podległe Ministrowi Edukacji Narodowej oraz Ministrowi Kultury i Sztuki — po okazaniu umowy lub zaświadczenia tych jednostek,
- 10) mające miejsce zamieszkania w państwach, z którymi rozliczenia następują na podstawie umów o płatnościach niehandlowych, chyba że porozumienia międzynarodowe stanowią inaczej,
- 11) zatrudnione w działających w kraju przedsiębiorstwach osób zagranicznych lub spółkach z udziałem zagranicznym oraz członkowie ich najbliższej rodziny,

- 12) zatrudnione w działających w kraju przedstawicielstwach osób zagranicznych — po okazaniu zaświadczenia wydanego przez organ, który wydał zezwolenie na utworzenie tego przedstawicielstwa, oraz członkowie ich najbliższej rodziny,
- 13) osiągające dochody z tytułu prowadzonej w kraju działalności gospodarczej oraz członkowie ich najbliższej rodziny — po okazaniu zaświadczenia Prezesa Agencji do Spraw Inwestycji Zagranicznych,
- 14) przejeżdżające przez terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej tranzytem, jeżeli pobyt nie przekracza 24 godzin,
- 15) obsługujące międzynarodowe środki komunikacji,
- 16) członkowie ekip sportowych po okazaniu zaświadczenia Komitetu do Spraw Młodzieży i Kultury Fizycznej lub — w przypadku wojskowych ekip sportowych — zaświadczenia organu określonego przez Ministra Obrony Narodowej,
- 17) do lat 16,
- 18) uczestnicy bezdewizowej wymiany turystyczno-wczasowej lub młodzieżowej, organizowanej przez zakłady pracy, szkoły, związki zawodowe, organizacje młodzieżowe, polityczne i społeczne — na podstawie zaświadczenia Komitetu do Spraw Młodzieży i Kultury Fizycznej stwierdzającego, że wymiana jest rzeczowo i dewizowo ekwiwalentna,
- 19) dziennikarze zagraniczni posiadający legitymacje wystawione przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

2. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przy udzielaniu wiz za granicą oraz właściwe organy podległe Ministrowi Spraw Wewnętrznych przy udzielaniu wiz w kraju mogą udzielać zwolnień od obowiązku wymiany waluty obcej także w innych uzasadnionych wypadkach niż wymienione w ust. 1 lub ustalić niższą stawkę wymiany waluty obcej na walutę polską; dotyczy to w szczególności wypadków losowych, osób w wieku powyżej 65 lat lub innych osób, jeżeli jest to uzasadnione ich stanem materialnym.

3. Na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych zwolnień, o których mowa w ust. 2, mogą udzielać również graniczne placówki kontrolne Wojsk Ochrony Pogranicza oraz graniczne urzędy celne.

§ 4. 1. Ustalenia obowiązku dokonania wymiany walut obcych przez osobę zagraniczną, o którym mowa w § 1 ust. 1 i 2, dokonują:

- 1) przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, graniczne placówki kontrolne Wojsk Ochrony Pogranicza i właściwe organy podległe Ministrowi Spraw Wewnętrznych — w stosunku do osób zagranicznych, którym udzielają wiz,
- 2) graniczne placówki kontrolne Wojsk Ochrony Pogranicza — w stosunku do osób zagranicznych zwolnionych z obowiązku posiadania wiz.

2. Wykonanie przez osobę zagraniczną obowiązku wymiany waluty obcej, o którym mowa w § 1 ust. 1 i 2, lub pokrycia kosztów pobytu w sposób określony w § 1 ust. 3 stwierdzają graniczne urzędy celne, a w stosunku do osób zagranicznych, którym przedłuża się wizy — właściwe organy podległe Ministrowi Spraw Wewnętrznych — na podstawie dokumentu wypełnionego według wzoru ustalonego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego i rozpracowanego przez upoważnioną przez niego jednostkę.

§ 5. Obowiązek udokumentowania przez osoby zagraniczne pochodzenia waluty polskiej przy zapłacie należności, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33), uważa się również za spełniony, jeżeli waluta polska pochodzi:

- 1) z udokumentowanej wymiany walut obcych w kasie walutowej prowadzonej na podstawie zezwolenia dewizowego, dokonanej po kursie walut obcych w złotych ustalonym przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego,
- 2) z udokumentowanego przywozu przez tę osobę z państw, z którymi rozliczenia są dokonywane na podstawie umów o płatnościach niehandlowych, waluty polskiej nabytej w tym państwie na podstawie porozumienia międzybankowego,
- 3) z udokumentowanej wypłaty z rachunku osoby zagranicznej fizycznej lub prawnej, na który przyjmowana jest waluta polska pochodząca z tytułów, o których mowa w § 1 ust. 3 — na pokrycie zobowiązań właściciela rachunku, a w wypadku osób fizycznych — również członków jego najbliższej rodziny,
- 4) z udokumentowanej wypłaty z rachunku, na który przekazywane są dochody w walucie polskiej osób zagranicznych osiągane z tytułu prowadzonej w kraju działalności gospodarczej — na pokrycie zobowiązań właściciela rachunku, a w wypadku osób fizycznych — również członków jego najbliższej rodziny,
- 5) z udokumentowanej wypłaty z rachunków bankowych podmiotów gospodarczych, na które wpłaty są przyjmowane wyłącznie w walucie obcej, jeżeli wypłata następuje na pokrycie zobowiązań osób zagranicznych zgodnie z zawartą umową związaną z prowadzoną działalnością gospodarczą,
- 6) z udokumentowanej wypłaty z rachunków bankowych osób zagranicznych, na które przyjmowane są wpłaty wyłącznie w walutach obcych — również w wypadkach, gdy wypłata następuje na pokrycie zobowiązań osoby zagranicznej innej niż właściciel rachunku,
- 7) z udokumentowanej wypłaty z rachunków przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych, na które przyjmowane są wpłaty w walucie polskiej z tytułu opłat konsularnych — na pokrycie zobowiązań właściciela rachunku,
- 8) z udokumentowanej wypłaty z rachunków w walucie polskiej szkół wyższych — na pokrycie zobowiązań nauczycieli akademickich, studentów, doktorantów oraz uczestników studiów podyplomowych, praktykantów i stażystów z tych szkół, jeżeli obowiązek zapłaty przez szkoły wyższe tych zobowiązań wynika z umów międzynarodowych lub obowiązujących przepisów.

§ 6. Obowiązek, o którym mowa w § 5, nie dotyczy:

- 1) zapłaty należności za usługi hotelarskie i kempingowe przez członków przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych oraz członków ich najbliższej rodziny, posiadających legitymacje wystawione przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, osoby zaproszone przez kościoły oraz związki wyznaniowe, po uzyskaniu zgody Urzędu do Spraw Wyznań, jak również osoby zagraniczne, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 4—6, 9—11 oraz 13 i 19,
- 2) zapłaty należności za usługi przewozu polskimi środkami komunikacji do kraju i z powrotem osób, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 5 i 6,
- 3) zapłaty należności za usługi przewozu osób zagranicznych legitymujących się dokumentami uprawniającymi do przekroczenia polskiej granicy państwowej — jeżeli dokumenty te są wydane w państwach, z którymi rozliczenia następują na podstawie umów o płatnościach niehandlowych, a przewóz następuje wyłącznie w granicach tych państw polskimi środkami komunikacji oraz koleją, a także należącymi do tych państw: koleją i środkami komunikacji powietrznej, przybrzeżnej oraz autobusowej na liniach nie wykraczających poza granice tych państw,
- 4) zapłaty należności za usługi przewozu przesyłek na trasach zagranicznych nadawanych w kraju przez osoby zagraniczne — obywateli państw, z którymi rozliczenia następują na podstawie umów o płatnościach niehandlowych lub mające siedzibę w tych państwach — jeżeli przewóz następuje polskimi lub należącymi do tych państw środkami komunikacji na trasach nie wykraczających poza ich granice,
- 5) zapłaty należności z jednego tytułu nie przekraczającej 5000 zł.

§ 7. 1. Dokumentem stwierdzającym pochodzenie waluty polskiej jest:

- 1) z wymiany waluty obcej — oryginał imiennego dowodu wymiany, wystawiony przez bank dewizowy lub kasę walutową prowadzoną na podstawie zezwolenia dewizowego,
- 2) z przywozu z państwa, z którym rozliczenia następują na podstawie umów o płatnościach niehandlowych — imienne zaświadczenie banku lub jednostki uprawnionej, w której nabyto walutę polską, z adnotacją polskiego urzędu celnego o jej przywozie,
- 3) z rachunku bankowego — oryginał imiennego zaświadczenia banku, określającego kwotę podjętej waluty polskiej z rachunku, o którym mowa w § 5.

2. Dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, powinien być wystawiony w czasie pobytu osoby zagranicznej w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

3. Dokument, o którym mowa w ust. 1, traci ważność z chwilą wyjazdu osoby zagranicznej z Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

4. Osoba krajowa przyjmująca od osoby zagranicznej zapłatę w walucie polskiej należności określonych w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe jest obowiązana zamieścić na dokumencie stwierdzającym pochodzenie waluty polskiej adnotację o wysokości kwoty przyjętej na zapłatę oraz salda pozostałego do wykorzystania. Przy zapłacie należności za usługę przewozu lotniczego oryginał dowodu, o którym mowa w ust. 1, należy pozostawić w kasie przyjmującej należności.

5. Jednostki przyjmujące zapłatę w walucie polskiej udokumentowanego pochodzenia prowadzą ewidencję pochodzenia przyjętej waluty, obejmującą:

- 1) cechy dokumentu stwierdzającego pochodzenie waluty polskiej,
- 2) saldo pozostałe do wykorzystania przed dokonaniem zapisu przez zakład prowadzący ewidencję oraz nazwę jednostki, która dokonała adnotacji o saldzie,

- 3) kwotę należności dla zakładu prowadzącego ewidencję,
4) saldo pozostałe do wykorzystania.

6. W zakładach hotelarskich i kempingowych dokumenty stwierdzające pochodzenie waluty polskiej osoba zagraniczna obowiązana jest okazać w momencie przyjmowania do zakładu.

§ 8. Użyte w rozporządzeniu określenie:

- 1) „członkowie najbliższej rodziny” — oznacza małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo, rodziców małżonków, zięciów, synów, pasierbów oraz osoby przysposobione i przysposabiające,
2) „państwa, z którymi rozliczenia następują na podstawie umów o płatnościach niehandlowych” — oznacza Ludową Socjalistyczną Republikę Albanii, Ludową Republikę Bułgarii, Czechosłowacką Republikę Socjalistyczną, Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną, Republikę Kuby, Mongolską Republikę Ludową, Niemiecką Republikę Demokratyczną, Socjalistyczną Republikę Rumunii, Węgierską Republikę Ludową, Socjalistyczną Republikę Wietnamu i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich,

3) „polskie środki komunikacji” — oznacza środki komunikacji należące do podmiotów gospodarczych, z wyłączeniem wagonów Polskich Kolei Państwowych na trasach zagranicznych,

4) „należności za usługi przewozu osób” — oznacza opłaty za przewóz osób drogą lądową, powietrzną i wodną, wskazane w dokumentach przewozu (bilety na przejazd, karty okrętowe, zlecenia na wykonanie usług przewozowych), oraz opłaty za miejsca sypialne, miejsca do leżenia, rezerwację miejsc, przewóz bagażu towarzyszącego.

§ 9. Waluta polska znajdująca się w dniu wejścia w życie rozporządzenia na rachunkach bankowych podlegających ograniczeniom dewizowym i na książeczkach oszczędnościowych prowadzonych dla osób zagranicznych może być przekazana na rachunek, o którym mowa w § 1 ust. 3.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 1989 r.

Minister Finansów: A. Wróblewski

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 marca 1989 r. (poz. 82)

DZIENNE STAWKI WYMIANY WALUT OBCYCH

1. Dienne stawki wymiany walut obcych wynoszą:

Obywatelstwo	Waluta	Stawka		
		podstawowa	ulgowa	specjalna
Francja	frank francuski	100	50	25
Republika Federalna Niemiec	marka RFN	36	16	8
Szwecja	korona szwedzka	100	50	25
Stany Zjednoczone Ameryki	dolar USA	15	7	3,50
Wielka Brytania	funt brytyjski	10	4,40	2,20
Włochy	lir włoski	22 000	11 000	5 500

2. Stawka ulgowa przysługuje osobom zagranicznym:

- 1) pochodzenia polskiego oraz ich małżonkom i dzieciom,
2) małżonkom i dzieciom:
a) osób posiadających polskie paszporty konsularne,
b) obywateli polskich mających miejsce zamieszkania za granicą, posiadających paszporty wystawione w kraju,
c) obywateli polskich mających miejsce zamieszkania w kraju,
3) które nie przekroczyły 21 roku życia,
4) uczniom i studentom, którzy przekroczyli 21 rok życia, posiadającym legitymacje wystawione przez Międzynarodowy Związek Studentów (IUS) lub Międzynarodową Konferencję Turystyki Studenckiej (ISTC),

5) turystom kempingowym przebywającym w kraju w okresie od 1 maja do 30 września, jeżeli przekraczają granicę samochodem mieszkalnym lub samochodem osobowym z przyczepą kempingową,

6) przekraczającym granicę morską jachtami lub wynajmującym jachty w kraju.

3. Stawka specjalna przysługuje osobom wymienionym w ust. 2 pkt 1 i 2 począwszy od 31 dnia ich pobytu w kraju.

4. Do obywateli Danii, Islandii i Norwegii stosuje się stawki ustalone w ust. 1 dla obywateli Szwecji. Stawki te mogą być wyrażone i płatne w koronach szwedzkich lub innych walutach wymiennalnych po ich przeliczeniu na korony szwedzkie według kursu wymiany danej waluty, obowiązującego w czasie pobytu w kraju.

5. Do obywateli Irlandii stosuje się stawki ustalone w ust. 1 dla obywateli Wielkiej Brytanii. Stawki te mogą być wyrażone i płatne w funtach brytyjskich lub innych walutach wymiennalnych po ich przeliczeniu na funty brytyjskie według kursu wymiany danej waluty, obowiązującego w czasie pobytu w kraju.

6. Obywateli państw europejskich nie wymienionych w ust. 1, 4 i 5 obowiązują stawki ustalone w ust. 1 dla obywateli Republiki Federalnej Niemiec. Stawki te mogą być wyrażone i płatne w markach RFN lub innych walutach wymiennalnych po ich przeliczeniu na marki RFN według kursu wymiany danej waluty, obowiązującego w czasie pobytu w kraju. Dotyczy to również Berlina Zachodniego.

7. Obywateli państw pozaeuropejskich innych niż Stany Zjednoczone Ameryki, obowiązują stawki ustalone w ust. 1 dla obywateli Stanów Zjednoczonych Ameryki. Stawki te mogą być wyrażone i płatne w dolarach USA lub innych walutach wymiennalnych po ich przeliczeniu na dolary USA według kursu wymiany danej waluty, obowiązującego w czasie pobytu w kraju.

83

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 marca 1989 r.

w sprawie zasad i trybu granicznej i pocztowej kontroli dewizowej.

Na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. Urzędy celne oraz organy Wojsk Ochrony Pogranicza wykonują graniczną kontrolę dewizową według zasad i w trybie kontroli celnej, ze zmianami określonymi w rozporządzeniu.

§ 2. 1. Osoby krajowe i zagraniczne dokonujące wywozu wartości dewizowych obowiązane są udokumentować uprawnienie do ich wywozu jednym z następujących dokumentów:

- 1) książeczką walutową,
- 2) zaświadczeniem banku dewizowego stwierdzającym uprawnienie do wywozu określonych wartości dewizowych albo odpowiednią adnotacją banku dewizowego na dokumencie uprawniającym do przekroczenia granicy,
- 3) pisemnym zgłoszeniem przez osobę krajową przywozu wartości dewizowych do kraju, potwierdzonym przez urząd celny — w razie powtórnego wywozu ich przez tę osobę udającą się za granicę dla kontynuowania tam czasowego pobytu,
- 4) pisemnym zgłoszeniem przywozu wartości dewizowych przez osobę zagraniczną, potwierdzonym przez urząd celny — w razie powrotnego wywozu ich za granicę,
- 5) innym dokumentem, od którego posiadania, stosownie do warunków przewidzianych w zezwoleniu dewizowym, uzależniony jest wywóz określonych wartości dewizowych.

2. Udokumentowanie uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, nie jest wymagane w razie wywozu przez osobę krajową fizyczną walut obcych, będących prawnymi środkami płatniczymi w państwach innych niż państwa członkowskie Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej i Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna, w kwocie nie przekraczającej pięciuset dolarów USA lub ich równowartości.

§ 3. Osoby zagraniczne dokonujące przywozu waluty polskiej obowiązane są udokumentować uprawnienie do jej przywozu:

- 1) dokumentem stwierdzającym nabycie przez obywatela państwa będącego członkiem Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej waluty polskiej w instytucji uprawnionej w tym państwie do jej sprzedaży na warunkach określonych w porozumieniu między centralnymi bankami tych państw,
- 2) oświadczeniem o wysokości kwoty wywiezionej zgodnie z warunkami zezwolenia dewizowego przy wyjeździe za granicę na pobyt czasowy, zmieniony następnie na pobyt stały, oraz zaświadczeniem polskiego urzędu konsularnego stwierdzającym fakt zmiany charakteru pobytu za granicą.

§ 4. Uprawnienie do wywozu lub przywozu na statku określonych niżej wartości dewizowych albo do wniesienia ich na obcy statek powinno być stwierdzone następującym dokumentem:

- 1) w razie powrotnego wywozu za granicę wartości dewizowych znajdujących się w kasie polskiego stat-

ku — dowodem pisemnego zgłoszenia przez kapitana statku przywozu tych wartości, z adnotacją urzędu celnego o ich przywozie,

- 2) w razie przywozu waluty polskiej zdeponowanej w kasie polskiego statku — dowodem pisemnego zgłoszenia wywozu tej waluty z adnotacją urzędu celnego o jej wywozie,
- 3) w razie wnoszenia waluty polskiej na obcy statek tytułem zaliczki kapitańskiej — dokumentem wystawionym przez przedsiębiorstwo wypłacające zaliczkę i rozliczające ją z kapitanem statku, jeżeli przedsiębiorstwo dokonuje tych czynności na podstawie ogólnego zezwolenia dewizowego, a w braku takiego zezwolenia — indywidualnym zezwoleniem dewizowym; w razie zaś wnoszenia ze statku waluty polskiej pozostałej kapitanowi z takiej zaliczki — dokumentem wystawionym przez to przedsiębiorstwo, zaopatrzoną w adnotację kapitana statku o wysokości pozostałej kwoty,
- 4) w razie wnoszenia waluty polskiej otrzymanej na obcym statku z zaliczki kapitańskiej — pisemnym zgłoszeniem wnoszenia, zaopatrzoną w adnotację kapitana statku o wysokości wypłaconej kwoty.

§ 5. 1. Wywóz i przywóz wartości dewizowych podlega ustnemu zgłoszeniu urzędowi celnemu, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Przywóz przez osobę zagraniczną waluty obcej podlega zgłoszeniu pisemnemu.

3. Przywóz przez osobę krajową wartości dewizowych powyżej wartości dziesięciu tysięcy dolarów USA lub ich równowartości podlega zgłoszeniu pisemnemu.

4. Osoby krajowe i zagraniczne zainteresowane w uzyskaniu potwierdzenia przywozu wartości dewizowych przez urząd celny mogą dokonać zgłoszenia wartości dewizowych w formie pisemnej.

§ 6. 1. Urząd celny potwierdza pisemne zgłoszenie przywozu wartości dewizowych.

2. Urząd celny może odstąpić od potwierdzenia zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli stosownie do przepisów dewizowych potwierdza wywóz i przywóz wartości dewizowych na innym dokumencie albo uznaje adnotacje kontrolne organów celnych państw obcych.

3. Potwierdzenie pisemnego zgłoszenia przywozu wartości dewizowych następuje przez odcisnięcie pieczęci urzędu celnego na zgłoszeniu i zamieszczenie podpisu pracownika kontrolującego. W razie zgłoszenia przywozu wartości dewizowych w celu powrotnego ich wywozu za granicę w okresie zatrudnienia albo stażu naukowego lub szkoleniowego za granicą, urząd celny zamieszcza w zgłoszeniu adnotację „przerwa pobytu”.

4. Dokumenty zawierające indywidualne zezwolenie dewizowe lub stwierdzające zezwolenie na wywóz lub przywóz wartości dewizowych oraz określone w § 4 pkt 3 i 4 urząd celny oznacza odpowiednią adnotacją „wywieziono” lub „przywieziono” i potwierdza w sposób określony w ust. 3.

§ 7. 1. Urząd celny dopuszcza powrotny wywóz za granicę wartości dewizowych i powrotny przywóz do kraju waluty polskiej po stwierdzeniu, że wartości te są wy-

wożone powrotnie w tej samej walucie lub pochodzą z udokumentowanej zwrotnej wymiany na inną walutę i w ilości nie większej niż poprzednio przywieziona, zmniejszonej o kwotę obowiązkowej wymiany na koszty pobytu w kraju, a waluta polska powrotnie przywożona do kraju nie przekracza kwoty dozwolonej do wywozu.

2. Urząd celny może również, na zasadach i w trybie określonym przez Prezesa Głównego Urzędu Cei, dopuścić powrotny wywóz za granicę wartości dewizowych, jeżeli ich przywóz do kraju został uprawdopodobniony.

3. Urząd celny dopuszcza do wywozu przez osobę zagraniczną dowody oszczędnościowe i чеки wystawione za granicą na osobę przywożącą oraz чеки podróżnicze podpisane przez tę osobę mimo braku potwierdzenia ich przywozu.

§ 8. Wywóz i przywóz wartości dewizowych przechowywanych w kasie polskiego statku, jak również w kasie obcego statku zawijającego do stoczni polskiej w celu naprawy lub remontu albo opuszczającego stocznię po naprawie lub remoncie, powinien być zgłoszony urzędowi celnemu na formularzu według wzoru ustalonego przez Główny Urząd Cei.

§ 9. Wysyłane za granicę i nadsyłane z zagranicy paczki pocztowe zwykle lub z podaną wartością, przesyłki listowe zwykle i polecane oraz listy z podaną wartością, zwane dalej „przesyłkami pocztowymi”, podlegają kontroli dewizowej; nie podlegają kontroli dewizowej przesyłki pocztowe, których nadawcą lub odbiorcą jest bank dewizowy.

§ 10. 1. Organy administracji celnej wykonują kontrolę dewizową przesyłek pocztowych według zasad i w trybie kontroli celnej, ze zmianami wynikającymi z rozporządzenia.

2. Organy administracji pocztowej wykonują kontrolę dewizową przesyłek pocztowych nadawanych za granicę według trybu i zasad przewidzianych w § 11—16.

§ 11. 1. Wysyłanie za granicę wartości dewizowych w przesyłce pocztowej na podstawie indywidualnego zezwolenia dewizowego może nastąpić w formie nadania jej w stanie otwartym i za okazaniem pracownikowi pocztowemu przyjmującemu przesyłkę wysyłanych wartości oraz zezwolenia dewizowego.

2. Banki dewizowe mogą wysyłać za granicę wartości dewizowe w przesyłkach nadawanych na poczcie w stanie zamkniętym, ewidencjonowane w oddzielnej książce nadawczej.

§ 12. 1. Przy nadawaniu do wysłania pocztą za granicę listu poleconego albo listu lub paczki z podaną wartością, zawierających wartości dewizowe objęte indywidualnym zezwoleniem dewizowym na wywóz pocztą, pracownik pocztowy przyjmujący przesyłkę stwierdza tożsamość osoby zgłaszającej się w celu nadania przesyłki i odnotowuje w księdze przyjęć przesyłek jej imię i nazwisko oraz nazwę dokumentu tożsamości, nazwę insty-

tucji, która dokument wystawiła, a także numer i datę jego wystawienia. W księdze przyjęć odnotowuje się również adres nadawcy umieszczony na przesyłce, jeżeli nadawcą jest inna osoba niż osoba zgłaszająca nadanie przesyłki.

2. Pracownik pocztowy jest obowiązany uzyskać informację od osoby nadającej list polecony albo list lub paczkę z podaną wartością, czy przesyłka nie zawiera także innych wartości dewizowych poza wartościami skontrolowanymi.

3. Opakowania i zamknięcia przesyłki zawierającej wysyłane wartości dewizowe dokonuje nadawca w obecności pracownika pocztowego przyjmującego przesyłkę.

§ 13. Pracownik pocztowy odnotowuje na indywidualnym zezwoleniu dewizowym rodzaj i cechy przesyłki, a także zamieszcza adnotację o treści informacji, o której mowa w § 12 ust. 2, oraz potwierdza to swoim podpisem i odciskiem datownika; placówka pocztowa przesyła zezwolenie dewizowe organowi celnemu właściwemu do przeprowadzania kontroli dewizowej przesyłek wysyłanych za granicę.

§ 14. Przepisy § 12 ust. 1 i 3 oraz § 13 nie dotyczą listów poleconych oraz listów i paczek z podaną wartością, wysyłanych za granicę przez banki dewizowe z zachowaniem przepisu § 11 ust. 2; przesyłki te powinny być jednak opatrzone na stronie adresowej odciskiem stempla „wolne od kontroli dewizowej”.

§ 15. 1. Pocztove urzędy wymiany powinny wskazywać właściwemu urzędowi celnemu przesyłki nasuwające przypuszczenie, że zawierają wartości dewizowe objęte dewizowymi ograniczeniami wywozu.

2. Jeżeli w przesyłce nadanej do wysłania za granicę zostaną ujawnione wartości dewizowe umieszczone w sposób nie wskazujący na zamiar ich ukrycia przez nadawcę, w szczególności w razie wymienienia ich w dokumentach przewozowych lub deklaracjach celnych, urząd celny powinien zażądać od nadawcy dostarczenia zezwolenia dewizowego; wykorzystane zezwolenie dewizowe urząd celny zwraca wystawcy.

§ 16. 1. Jeżeli wartości dewizowe określone w zezwoleniu dewizowym są wysyłane za granicę częściowo, pracownik pocztowy dokonujący kontroli dewizowej odnotowuje każdorazowo na zezwoleniu rodzaj i kwotę wysyłanych wartości oraz umieszcza odcisk datownika i swój podpis; zezwolenie dewizowe pozostaje w urzędzie pocztowym.

2. Wykorzystywane częściowo zezwolenie dewizowe organ kontrolujący zwraca wystawcy po całkowitym wykorzystaniu przed upływem terminu ważności, a gdy całkowite wykorzystanie w tym terminie nie nastąpiło — z upływem terminu ważności.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 1989 r.

Minister Finansów: A. Wróblewski

Wydawca: Urząd Rady Ministrów.
Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, tel. 42-14-78 i 694-67-50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.